

інформації користувачі зможуть приймати обґрунтовані управлінські рішення щодо подальшого планування, облікового супроводження та контролю кредиторської заборгованості.

Отже, ефективне управління на підприємстві кредиторською заборгованістю надасть змогу оптимізувати показники фінансового стану, забезпечить оптимальні темпи виробництва та конкурентоспроможність. Досліджені теоретичні засади, методичні рекомендації класифікації, обліку кредиторської заборгованості будуть використані у подальших дослідженнях, зокрема при пошуку шляхів підвищення ефективності управління зобов'язаннями господарюючого суб'єкта на основі даних бухгалтерського обліку та фінансової звітності.

Література.

1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV (зі змінами і доповненнями). // База даних «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14> (дата звернення: 07.05.2020).

2. Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 11 «Зобов'язання»: Наказ Міністерства фінансів України від 31.01.2000 р. № 20 (зі змінами і доповненнями). // База даних «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0085-00> (дата звернення: 07.05.2020).

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОЇ КОМПОНЕНТИ УПРАВЛІНСЬКОЇ ЗВІТНОСТІ ЛОГІСТИЧНОГО СЕГМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВА

*Назаренко О.В., д.е.н., професор,
Сумський національний аграрний університет*

В умовах загострення конкуренції функціонування логістичного сегменту економіки в розрізі окремих бізнес-суб'єктів, виникає необхідність деталізації та вдосконалення інформаційного супроводження системи управління. Оптимальний рівень аналітичності, достатності інформації може бути забезпечено через якісну організацію управлінського

обліку, системи внутрішньогосподарської звітності, які спрямовані на задоволення потреб внутрішніх користувачів для прийняття обґрунтованих рішень.

Підприємство самостійно: визначає відповідно до установчих документів облікову політику підприємства, обирає форму бухгалтерського обліку, розробляє систему і форми внутрішньогосподарського (управлінського) обліку, звітності і контролю господарських операцій, визначає права працівників на підписання бухгалтерських документів, затверджує правила документообороту і технологію обробки облікової інформації [2].

Організація процесу формування управлінської звітності, для досягнення найбільш ефективного результату, повинна вирішувати такі питання: визначення характеру управлінської звітності та її видів; визначення елементів (структурування) управлінського обліку, які визначатимуть його зміст; визначення принципів управлінської звітності та вимог до її змісту; розробка форм управлінської звітності; визначення термінів звітування та етапів розробки; встановлення розподілу обов'язків та повноважень, тобто відповідальних осіб за звітність та осіб, які мають право на доступ до різних видів інформації, що сприятиме забезпеченню інформаційної безпеки підприємства; оцінка якості управлінської звітності [1].

Керівник підприємства зобов'язаний створити необхідні умови для правильного ведення бухгалтерського обліку, забезпечити неухильне виконання всіма підрозділами, службами та працівниками, причетними до бухгалтерського обліку, правомірних вимог щодо порядку документального супроводження господарських операцій.

На підставі проведених досліджень, можемо ідентифікувати найбільш поширені індикатори роботи логістичної складової окремого господарюючого суб'єкта, що вимагають якісного інформаційно-аналітичного супроводження: питома вага витрат на логістику в загальній структурі; прибутковість даної складової; вартість та показники використання задіяних активів; сума інвестицій; оборотність запасів; тривалість обороту запасів в днях; тривалість логістичних циклів; своєчасність доставки; якість послуг що надаються та інші.

Беручи до уваги стратегічне завдання діяльності логістичного сегмента суб'єкта господарювання: відповідне задоволення запитів клієнтів щодо якості продукції, товарів чи послуг, часу та місця поставки, особливого значення набуває управління окремими фазами логістичної діяльності підприємства. За даних умов функціонально-зорієнтована система обліку відповідальності та звітності (зосереджена на функціональних підрозділах підприємства, де центром відповідальності виступають такі організаційні одиниці, як підрозділ, цех, відділ) не повною мірою відповідає сучасним бізнес-вимогам. При цьому фази логістичної діяльності виходять за межі окремих структурних підрозділів, що призводить до збільшення часу на прийняття управлінських рішень і, відповідно, до ускладнень відносин з клієнтами.

За таких умов, актуальності набуває запровадження системи обліку та звітності орієнтованих на окремі фази логістичної діяльності господарюючого суб'єкта. Фази логістичної діяльності обираються як об'єкти ведення обліку та складання звітності. Інформація, виходячи з потреб, може узагальнюватись суцільно чи вибірково, безперервно або періодично.

Для реалізації даного завдання, слід якісно сформувати внутрішнє нормативно-інформаційне забезпечення. Основним документом, що регламентує організацію, методика обліку, порядок формування звітних показників та форму їх представлення, в межах окремого підприємства, виступає Положення про облікову політику. При цьому, для задоволення практичних потреб логістичного сегменту підприємства в інформаційній базі, можна сформувати і інші внутрішні розпорядчі документи: Положення про центри відповідальності, Положення про внутрішню управлінську звітність, Методика ведення обліку та складання звітності. Внести необхідні корективи до робочого плану рахунків, запровадити систему бюджетування логістичних витрат та інші.

Крім того, на підприємстві необхідно взяти всіх необхідних заходів для запобігання несанкціонованому та непомітному виправленню записів у первинних документах, реєстрах бухгалтерського обліку, інших звітних формах та

забезпечити їх належне зберігання впродовж встановленого терміну.

Вдосконалення інформаційного супроводження діяльності логістичного сегмента окремого суб'єкта господарювання в розрізі логістичних процесів (логістичних фаз) дасть можливість отримати конкретні стратегічні переваги: якісно спланувати та проконтролювати організацію та особливості функціонування, запропонувати замовнику якісний продукт з мінімальним терміном реалізації, оптимізувати фінансові показники діяльності та інші.

Література.

1. Drobyszko S., Shapovalova A., Bielova O., Nazarenko O., Yunatskyi M. Evaluation of Effectiveness of Responsibility Centers in the Management Accounting System. Academy of Accounting and Financial Studies Journal 2019. Vol. 23 № 6. URL: <https://www.abacademies.org/articles/evaluation-of-effectiveness-of-responsibility-centers-in-the-management-accounting-system-8797.html>.

2. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV (зі змінами і доповненнями). // База даних «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14> (дата звернення: 10.05.2020).

ЕФЕКТИВНІСТЬ КОНТРОЛЮ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНІСТІ

Пермякова Я.Ю., студентка,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Дебіторська заборгованість виникає внаслідок розриву між угодою купівлі-продажу товарів (робіт, послуг) та їх оплатою. Це вид фінансових вкладень однієї компанії в іншу. Тому ефективне управління дебіторською заборгованістю передбачає збереження цього активу у допустимих обсягах.

Питаннями ефективності управління дебіторською заборгованістю займалися такі вчені, як О.С. Барановська [1], Н.С. Акімова, О.В. Топоркова, Т.О. Євлаш, О.О. Говоруха [2], С. Чадин [3] та ін.

* Науковий керівник – Зайцев Ю.О., д.е.н., професор